

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

331.876.009.01

Hely

Szerző: _____

Étterem, művelődési ház, napközi és úttörőotthon épül társadalmi munkával

"1960"

Forrás: _____

Személy

Népszabadság

(Hely)

1960. máj. 26.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Helyszám

(Tudósítónktól.)

Óbudán már hagyomány, hogy egy-egy alkalommal megmozdul a lakosság. A fiatalok, a nyugdíjasok és sok szakmunkás a napi munka után új „műszakra” siet: részt vesz egy-egy kulturális vagy egyéb létesítmény felépítésében. Tavaly a kerületi tanács a lakossággal folytatott előzetes megbeszélése alapján 700—750 ezer forint értékű társadalmi munkára számított, de kerekén kétmillió forintra nőtt az elvégzett társadalmi munka értéke. Az idén — a felajánlások alapján — ötmillió forint értékű társadalmi munkát irányoztak elő.

A napokban készül el Óbuda egyik legnagyobb, legimpozánsabb létesítménye: a rómaiparti modern étterem, a Duna Kioszk, amely a Dunára néz, s 700 személy befogadására alkalmas.

A kioszk két év alatt készült el. Építkezését a kerületi tanács kezdeményezte. Az építkezésre 700—800 ezer forintot fordítottak. A Duna partján nehéz volt építkezni. Szükség volt a lakosság segítségére. Tömegesen jelentkeztek munkásörök, üzemi dolgozók, szakemberek. Először is a folyópart feltöltését kezdték el. A környező hegyekből követ kellett kitermelni az alapozáshoz.

Az önkéntes munkások kimentek a hegyekbe követ robbantani és utána az építkezés színhelyére hordták. A téglagyáriak munkaidő után a gyárban maradtak téglát égetni, hogy olcsóbb legyen az építőanyag. A kerületi dolgozói joggal lehetnek büszkék alkotásukra: az építkezés hozzávetőleges becslés szerint ötmillió forintot ér.

Gyurcsó Ferenc elvtárs, a kerületi tanács elnöke is elismeréssel szólt a társadalmi segítségről. Elmondta: ezzel nem fejeződött be a kerületben immár „hagyományossá” vált társadalmi munka. Néhány hete a Táborhegyi úton egy kisebb kultúrközpont építéséhez fogtak. A Táborhegy lakóinak régi vágya teljesül ezzel. A hegyről nehéz a lejárás. Az emberek — különösen télen — keveset járhatnak szórakozni. A IX. pártkörzet, ismerve a lakosság helyzetét és jogos kívánságát, segítette a művelődési ház létesítését. Jóllehet mindössze hét-nyolc hete építkeznek, máris eljutottak a falazási művelet feléig. Nagy területen — 374 négyzetméteren — folyik az építkezés.

Délutánonként és szombaton, vasárnap sok ember dolgozik. Áprilisban volt az első társadalmi munka; tizenhatan jöttek össze. Azóta minden alkalommal többen

jelentkeztek. Az építkezéssel vezetett napló már több száz társadalmi munkás ezer meg ezer munkaóráját tartja nyilván. A napló név szerint felsorolja a segítőköt: Molnár István nyugdíjast, Szabó bácsit a Jablonkai út 50-ből, Burghardt József nyugdíjast és a többieket. Vannak, akik családotul jelentkeztek. Az Erdélyi-család gyakran látott társadalmi munkása az építkezésnek. Egyik napon munkára jelentkezett Gallói „nagy mama”, s követték a család tagjai, a lánya, a veje, az unokája.

A társadalmi munkások 500 köbméter földet mozgattak meg, dolgoztak a víz beszerelésén, rendszeresen hordták a falazáshoz szükséges anyagot. A vízbevezetési szakmunkát pedig teljesen Bencze Antal csőszerező látta el, a Goldberger-gyárban végzett napi munkája után.

A III. kerületi Tanácsnál bizvást számítanak a lakosság támogatására. Ez a nyitja bátor tervezésüknek. Az említett két munkán kívül van még néhány tervük. Társadalmi munkával akarnak létrehozni három napközi otthont, hét iskolai tantermet. A Fényes Adolf utcai és a Timár utcai iskolák kezdeményezésére ugyancsak társadalmi erőből új úttörőházat létesítenek.